

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 30 de març de 2017. Comença la sessió a les 10 hores i 12 minuts. Presideix el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català. Sessió plenària número 49. Segona i darrera reunió.

El senyor president:

Donem la benvinguda als convidats que ens acompanyen des de la tribuna.

I donem disculpes al Consell perquè hem tingut la Junta de Síndics més llarga del que estava previst, però, en tot cas, amb deu minuts de retard anem a continuar el nostre treball en esta sessió de ple, número 49, de la present legislatura.

Compareixença del president del Consell, senyor Ximo Puig i Ferrer, per a respondre les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris (RE números 56.189, 56.191, 56.192 i 56.190)

El senyor president:

I ho fem per a substanciar la sessió de control al president del Consell, preguntes que formulen els grups parlamentaris.

I, sense més dilació, donem la paraula a la síndica del Grup Parlamentari Popular perquè formule la pregunta de control.

Senyora Bonig, té vosté...

La senyora Bonig Trigueros:

Gràcies, senyor president.

Done per reproduïda la pregunta.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, síndica del Grup Popular.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Senyor president.

Senyora síndica del Partit Popular.

El Consell té com un atribut fonamental la defensa d'aquells valors que ens identifiquen i, per tant, un dels que és fonamental, que és la llibertat. Per això estem treballant perquè totes i tots tinguen igualtat d'oportunitats i respectar les decisions que cada persona lliurement prenga.

La llibertat, com dia Camus, no és més que l'oportunitat de ser millor.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, president del Consell.

Síndica del Grup Parlamentari Popular, té la paraula.

La senyora Bonig Trigueros:

Gracias, señor presidente.

Molt honorable president.

Vicepresidenta.

Consellers.

Como es la primera vez desde que se produjeron estas manifestaciones que hay sesión de control, mire, señora vicepresidenta: «Oltra al PP: "¿Por qué prefieren los nazis a las democracias?"» ¿Sabe qué es esto, señora Oltra? Este es mi padre, ¿eh?, pintado a mano. «A mi primo Manuel Bonig –su padre, mi abuelo– con gran afecto. San Miguel de los Reyes, 26 de octubre de 1944» (*aplaudiments*) cuando ambos estaban presos por ser socialistas y republicanos. Así que le pido encarecidamente que se comporte como la vicepresidenta de todos valencianos, que deje de insultar al Partido Popular y se mire en su gobierno y en su partido, porque a lo mejor encuentra alguna..., alguna sorpresa.

Mire, señor presidente, dijo el escritor inglés George Orwell que si la libertad significa algo es el derecho a decidir..., decir a los demás lo que no quieren oír. Y usted, en las últimas sesiones de control, no quiere oír ciertas cosas.

Le voy a pasar por alto lo que me dijo en la última sesión: «Vosté està ancorada en els atacs quasi homòfobs.» No se retractó de aquellas palabras, pero está en el *Diario de Sesiones*. No lo tengo en cuenta. No tenemos la piel tan fina como ustedes. Mire, pero usted cada vez está más nervioso. Está en el ecuador de la legislatura. El decreto de disolución de las Cortes está cada vez más cerca. Y cada vez su Consell es más incapaz de conectar con la gente y de resolverle los problemas a la gente.

Además, usted tiene –se vio el domingo– un partido dividido. Pero no entraré ahí. Vamos a mantener un debate serio.

Mire, presidente, si algo ha caracterizado estos dos años la acción de su gobierno es el sectarismo, la ideología y la radicalidad. Un ejemplo es la señora Oltra diciendo estas cosas

como vicepresidenta de todos los valencianos, de los que le votaron, pero también de los que no le votamos.

Mire, ustedes han atacado la libertad y los derechos de los valencianos, y le voy a poner algunos ejemplos.

Han puesto ruedas a la iniciativa privada. De hecho, la semana pasada el ministerio de hacienda sacó un informe donde decía que en el 2016 la inversión extranjera cayó un 37% en esta comunidad.

Ustedes, con el impuesto de donaciones, según han dicho los empresarios de Coepa, limitan u obligan a las empresas familiares a suicidarse, y eso afecta a la libertad.

Ustedes, el crecimiento económico este año, por primera vez en los últimos años en la Comunidad Valenciana, va a ser por debajo del crecimiento de la media nacional, y eso afecta a la libertad.

Ustedes han limitado el poder adquisitivo de los valencianos con una subida sin precedente de impuestos, y eso afecta a la libertad.

Ustedes han dejado de pagar a los proveedores, porque somos la tercera comunidad que más tarda en pagar a los proveedores, a sus proveedores, y eso limita la libertad.

En el 2016, uno de cada diez euros destinado al plan de empleo juvenil para contratar a la gente, gracias a la magnífica gestión de su *conseller*, pues solo se han dedicado de esos diez, solo un euro a contratar a la gente, a los jóvenes, y eso limita la libertad. (*Aplaudiments*)

Ustedes han limitado el derecho a la propiedad privada, con esa ley de la función social y de las actividades agrícolas, pero no su propiedad privada, la del resto; la suya, a buen recaudo. Y eso limita la libertad.

Ustedes han derogado la ley de protección de la maternidad, y eso limita la libertad.

Ustedes han recortado las ayudas a los discapacitados, que se quedan sin ayudas para audífonos y sillas de rueda. Y eso limita la libertad, señor presidente. (*Aplaudiments*)

Ustedes no pagan a los centros especiales de empleo a los discapacitados. 1.600 personas sin que les pague. Y eso limita la libertad, señor presidente. (*Aplaudiments*)

Ustedes han engañado a los bomberos forestales y por eso estas Pascuas anuncian una huelga, y eso limita la libertad. (*Aplaudiments*)

Y ustedes han limitado la libertad de este grupo parlamentario mayoritario y por eso tienen ocho condenas por opacidad. ¿Se acuerdan? (*Aplaudiments*)

Pero donde más han limitado la libertad, donde más es con su decreto de chantaje lingüístico, en la educación, ¿verdad, señor Marzá? La educación como instrumento de ingeniería social, para politizarla e ideologizarla.

Y, miren ustedes, ustedes han atacado a la concertada, a la libre elección de centro, a la libre elección de la lengua

vehicular, al lugar donde quieren..., a la educación que quieren los padres para sus hijos, a la libertad de cátedra.

Señora Oltra, voy a coincidir con usted. Usted decía que esto nos sitúa –este decreto de chantaje– a nivel como referente en Europa. Sí, sí, como referente negativo, limitativo de derechos y libertades. Ustedes, que tanto acudieron a las instituciones europeas para hablar mal de la Comunidad Valenciana, de la especulación, ahora tendremos que ir nosotros para defender la libertad de los ciudadanos valencianos. (*Aplaudiments*)

Mire..., mire usted, señor presidente, aún tiene una oportunidad de dar libertad a los valencianos, a los padres a elegir el tipo de educación que quieren –y acabo, señor presidente.

Esta semana se han cumplido 75..., hemos celebrado 75 años del aniversario, 75 aniversario de la muerte de Miguel Hernández. Y Miguel Hernández decía: «Vale más una gota de pura valentía que un océano cobarde.»

Mire, señor presidente, los socialistas, se lo digo por experiencia y conocimiento, no son cobardes. Así que le pido que tenga usted..., que sea usted una pura gota de valentía. No sea cobarde. Sea valiente, derogue el decreto de chantaje lingüístico y defienda la libertad de todos los valencianos.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El señor presidente:

Moltes gràcies, senyora Bonig.

El president del Consell contestarà la seua pregunta.

El señor presidente del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyora Bonig, les paraules no tenen sempre el mateix sentit. Jo, cada vegada que a vosté li escolte «llibertat», recorde el senyor Trump quan parla de llibertat. Perquè vosté, senyora Bonig, vosté, senyora Bonig, utilitza... (*veus*) vosté, senyora Bonig...

El señor presidente:

¡Senyories! S'ha mantingut un escrupolós silenci...

El señor presidente del Consell:

...vosté, senyora Bonig, no pot apel·lar a qüestions tan sagrades com les que porta entre les mans. Això és sagrat. Jo li demane respecte per a son pare i per a totes les persones que han estat... (*aplaudiments*) que han estat absolutament...

El senyor president:

Senyories..., un segon, president.

El senyor president del Consell:

...han estat absolutament *atosigades*, maltractades i matades pel feixisme. ¡Respecte'ls! ¡Respecte'ls! (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Senyories...

El senyor president del Consell:

I, mire, senyora Bonig, la veritat és que ens va sorprendre molt, negativament, sincerament. I les paraules, de vegades, poden ser ofensives o no, però és molt ofensiu que vostés preferisquen que a un carrer en Alacant se li diga «calle de la División Azul» que «calle de la Igualdad». És que això és absolutament intolerable. (*Aplaudiments*)

¿Què és la llibertat, senyora Bonig? ¿La llibertat és l'impost de successions? Escolte, este govern, per més que vostés diguen, ha baixat els impostos a les persones que menys tenen i ha pujat els impostos als que més tenen. ¿Això què té a vore amb la llibertat? ¿Què té a vore amb la llibertat? (*Aplaudiments*)

Mire, no n'hi ha llibertat sense igualtat. No n'hi ha llibertat sense la capacitat de la lliure possibilitat de les persones d'accedir a tot el que són els serveis públics, al que és la realitat de la seua vida, la seua capacitat de decisió.

Mire, per entrar en allò que vosté ha significat al final, perquè seria impossible donar-li compte de totes les coses que ha plantejat, que no tenen res a vore en el fet de la llibertat. Mire, el model plurilingüístic, ¿sap quines són les dades després de tant d'anys? Li ho reitere, ¿les dades que tenim ací a la Comunitat Valenciana respecte al coneixement de les llengües? El 95% dels xiquets i les xiquetes domina perfectament el castellà; el 30%, el valencià, i només el 6,5%, l'anglès.

Coincidirem que alguna cosa calia canviar, que el seu model havia fracassat estrepitosament. El *laissez faire*, *laissez passer*, el neoliberalisme radical que vosté defensa tampoc és la solució en educació. Tampoc és la solució. (*Aplaudiments*) La llibertat no és neoliberalisme. La llibertat no és la llei de la selva.

I he de dir-li que nosaltres estem sempre disposats a parlar per millorar qualsevol decret o qualsevol acció de govern, perquè no ens sentim en possessió de la raó. El que és evident és que el conseller ha fet un exercici de realisme i un exercici de responsabilitat, intentant posar damunt de la taula una solució. Una solució que, en definitiva, no va contra ningú i va a favor de tots.

Esta és una polèmica que no és nova. Perquè, mire, ha passat en altres autonomies. Li posaré, per exemple, a Galícia, un decret del seu propi partit. ¿Sap que li va dir el Tribunal

Superior? Va dir: «El gallego debería tener un trato diferenciado sobre el castellano en una proporción razonable para garantizar la igualdad entre los dos idiomas oficiales.» Això vol dir que ací, com allí, ni imposició, ni falta de llibertat.

I li vaig a dir una cosa perquè..., li ho vaig a dir perquè el ministre, també, que ahir va intervindre en esta qüestió, perquè ho sàpiga. Si el señor ministro está preocupado por la discriminación lingüística, bienvenido. Manos a la obra. En esta tierra, la lengua que ha estado minorizada y discriminada ha sido el valenciano. Bienvenido. (*Aplaudiments*)

Por cierto, ¿qué piensa hacer el ministro..., qué piensa hacer el ministro de cultura y de educación de España para intentar poner todo el esfuerzo y el apoyo para las lenguas oficiales de toda España? Porque el valenciano también es una lengua española y merece el apoyo... (*aplaudiments*) y merece el apoyo del Gobierno de España.

Però, mire, el que s'ha fet en el decret és, efectivament, intentar corregir les errades del passat. Perquè si vostés parlen ara que amb el nivell 1 s'està discriminant els xiquets i les xiquetes valencianes, escolte, si és el mateix que estava fins ara, ¡vostés han estat vint anys discriminant els xiquets i les xiquetes valencianes! (*Aplaudiments*) Això ho estan reconeguent directament.

I, mire, Orwell també dia una cosa, no s'obstinen en això de la neollengua, a la falta de llibertat..., a la falta de llibertat vostés li diuen absència d'oportunitats, i és la realitat. Sense oportunitats iguals per als ciutadans, no n'hi ha llibertat. I en estos moments, és evident que vostés estaven molt còmodes en una situació que partia directament de la desigualtat i de la discriminació.

Abans només podien accedir a l'anglès alguns xiquets i xiquetes que finalment havien d'anar a col·leges privats o havien d'anar a reforçament. Ara, a partir d'ara, comencem una senda en la qual l'anglès també serà una llengua vehicular. I a partir d'ara, també, anirem avançant perquè el valencià, el castellà i l'anglès convisquen. Perquè el que no és raonable és intentar polititzar permanentment esta qüestió i tornar a traure els vells conflictes del passat. I eixos conflictes ja no tenen res a vore en la Comunitat Valenciana, senyora Bonig. (*Aplaudiments*) Res a vore ja.

El senyor president:

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies.

Senyor Santamaría, té vosté la paraula.

El senyor Santamaría Ruiz:

Señor presidente, me da la sensación de que este decreto tendrá malas consecuencias para su cargo. En cualquier caso, me ciño a la pregunta.

El año 2014 era un año de promesas y en el que la vicepresidenta anunciaba su voluntad, caso de llegar al gobierno, de reducir el personal de confianza de las *consellerías* a dos o tres personas.

Marzo de 2017, están ustedes en el gobierno, es un año de realidad, y lo cierto es que la vicepresidenta ha nombrado ya su asesor número 12; y de esta bipolaridad no hemos recibido explicación ninguna.

Ni tampoco hemos recibido explicación ninguna de por qué se tienen que juntar ustedes en secreto para incrementar el número de asesores, como puso de manifiesto Julia Ruiz en el diario *Levante*, hasta llegar a un 150% más, señor presidente, de los que usted prometió en el año 2012, un 150% más, sin ningún tipo de explicación.

Y lo que más preocupa es que cuando el diario *El Mundo* llama a la *conselleria* y pregunta por el incremento de asesores, le contestan, y leo textualmente, que tienen asesores haciendo faena de funcionario.

Mi pregunta, señor presidente: ¿desconoce lo que dice el artículo 19.1 de la Ley de la función pública y el artículo 4 del decreto que ustedes aprobaron? Están ustedes vulnerando la ley. El personal eventual no puede desarrollar funciones atribuidas a funcionarios.

Muchas gracias, presidente. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Santamaría.

Vicepresidenta del Consell, té vosté la paraula.

La senyora vicepresidenta del Consell:

Gràcies, senyor president.

Bon dia, senyories.

Gràcies, senyor Santamaría, per la seua pregunta.

Mire, sap quina és la diferència entre el govern que sostenien vostés i el nostre? Que ací no hi ha res secret. Si fóra secret vosté no m'estaria preguntant sobre açò? Com va a ser secret si vostés ho saben?

Aleshores, ací hi ha *llum i taquígrafs*. I m'alegre que haja anomenat vosté el diari *El Mundo*, perquè en el diari *El Mundo* ve hui una notícia, diu: «Tengo una pregunta, y una factura, para usted, señor Rajoy.» Aixina és com vostés amagaven els seus assessors ocults, els seus assessors en B. Quina llàstima que en l'abecedari vostés només aplegaren a la *b*! Ni aplegaren a la *h*, d'honradesa, ni a la *d*, de decència. Sort que ara estem millorant l'educació perquè vostés arribar fins la *z* i no quedar-se sempre en la *b*.

Esta és la diferència. Vostés tenien falsos autònoms. A través de caixa fixa pagaven persones que feien faenes per al Partit Popular. Vostés tenien treballadors zombis, que pagaven tots els valencians i anaven a treballar a la seu del PP. I vostés seguixen, amb diners públics, contractant assessors que havien de fer la seua faena en determinats llocs institucionals perquè facen faena per al partit. Això és el que vostés

seguixen fent. A la contra, nosaltres tenim assessors, personal eventual, que està en el diaris oficials; però això no és secret, per això vostés ho saben, amb *llum i taquígrafs*.

I mire, en el cas que vosté nomena, encara menys, vint-i-cinc menys dels que tenien vostés amb una conselleria més que tenim nosaltres. Per tant, callen la boca en este tema (*remors*) perquè tenen molt que callar. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Senyories!

Senyories, demane silenci i respecte per escoltar l'orador, el senyor Rubén Ibáñez.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Gracias, presidente.

El senyor president:

Un segon, senyor Ibáñez, un segon.

Senyories, demane silenci per escoltar l'orador que està en l'ús de la paraula, el senyor Ibáñez.

Senyories!

Senyor Ibáñez, té vosté la paraula.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Gracias, señor presidente.

Y con el permiso de la señora Oltra, en la casa de todos los valencianos me voy a permitir hablar. (*Aplaudiments*)

Señor presidente, su política se basa en las prohibiciones. Usted ha arrinconado la libertad. Con sus prohibiciones la inversión extranjera ha caído un 37% el último año. Con sus prohibiciones 433 empresas valencianas han huido de esta comunidad. Con sus prohibiciones no hay bajada de impuestos, hay bajada de derechos. Pero ustedes solo utilizan la libertad desmedida para una cosa: para nombrar asesores.

No hay dinero para audífonos y sillas de ruedas, pero sí para eventuales en Presidencia. No hay dinero para dependencia y centros especiales de empleo, pero sí para enchufar a más asesores. No hay dinero para las personas, pero sí para más cargos.

Usted, señor presidente, se ha aumentado los asesores, la última modificación 300.000 euros. La señora Oltra se ha aumentado los asesores un 70% el último año y el señor Soler un 20% el último año.

El Consell, en acuerdo del 16 de octubre de 2015, fijó en tres los asesores de cada *conselleria*. Hoy la que menos tiene son cinco y la que más doce.

Por lo tanto, le pregunto: ¿piensa el Consell cumplir inmediatamente su acuerdo de octubre y la resolución de esta cámara en la que obliga a recortar asesores?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ibáñez.

Vicepresidenta.

La senyora vicepresidenta del Consell:

Gràcies, senyor president.

Veig que vostés insistixen. A vore quina part no entenen. Hem de tornar al *Barrio Sésamo*. Tenim 25 assessors menys amb una conselleria. Menys dels que tenia l'últim govern del Partit Popular. No me remunte, no me remunte, no me remunte als governs anteriors. Eixos, els que tenien vostés en A. I tot el que tenien en B? Què passa amb la gent que vostés *enxufaren* a través d'assistències tècniques, falsos autònoms, a través de caixa fixa i totes les «trapasseries» que vostés feien, que a més alguns han recorregut als tribunals i ara s'han quedat com a empleats públics, perquè ha condemnat la justícia que se queden com a empleats públics.

Això és el que vostés feien. Com és possible que vostés parlen d'este tema quan tenen tant que callar. Jo, evidentment, diguen ací vostés el que vullguen, en micro i sense micro. Però no s'adona vosté que nosaltres el que hem fet és l'acord d'octubre que estableix 25 assessors menys que l'últim govern del Partit Popular, simplement el que hem fet és nomenar eixes persones. I punt. I és el personal eventual, tres per conseller, un per secretari autonòmic. I els recorde, els recorde, jo duc quatre carteres, quatre, per això hi ha dotze assessors, (*remors*) dotze assessors. (*Veus*)

El senyor president:

Senyories.

La senyora vicepresidenta del Consell:

Relaxen-se, estan vostés molt nerviosos.

Sí, la vicepresidència, la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives, el secretariat i la *portavocia*. (*Veus*)

Vostés per a fer esta feina..., (*remors*) vostés per a fer esta feina en tenien 15, nosaltres en tenim 12. Fixen-se, tenim gent molt més eficaç i eficient que vostés, perquè amb 12 fem

el que vostés feien amb 15. (*Aplaudiments*) I, per cert, molt millor. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyories, senyories, continuem la sessió de control. Ara, en silenci, la pregunta que formula el síndic del Grup Compromís.

Senyor Ferri, té vosté la paraula.

Escoltem amb silenci, per favor, senyories.

Senyor Ferri, quan vosté vullga.

El senyor Ferri Fayos:

Gràcies, senyor president.

Senyor president de La Generalitat.

Hui des de Compromís la pregunta que li fem va sobre inversions, i sobre les inversions del govern central que el seu Consell considera prioritàries per a la nostra terra.

Demà el Consell de Ministres aprovarà presumptament els pressupostos generals de l'estat. I si feren cas als precedents els valencians i les valencianes no tenim motius per a ser optimistes, perquè en els últims anys, en les últimes dècades, tots els governs de Madrid ens han castigat amb els diferents pressupostos.

Mire, si parlem de xifres, en estes Corts hem aprovat diversos consensos importants. L'últim el 22 de febrer d'este mateix any, per unanimitat, una proposta de Compromís que anava més enllà d'allò aprovat en 2015, en octubre. No només demanàvem les inversions en pes poblacional, no només demanàvem eixe 11%, no ens conformàvem amb això, demanàvem una inversió superior al nostre pes poblacional per a compensar la infra inversió dels últims anys. I això es va concretar en un pla d'inversió, en un pla de xoc, que hauria de ser el Ministeri de Foment, amb més de 1.200 milions d'euros anuals, que haurien d'anar destinats entre l'any 2017 i el 2020 per a compensar el infrafinançament.

Des de Compromís hem traslladat també esta iniciativa a molts municipis, s'està aprovant en molts municipis, però hi ha algunes excepcions, com esta setmana en el municipi d'Alfarp, on el Partit Popular va votar en contra. Però, bé, en línies generals podríem dir que tenim ample consens dins de la societat valenciana, dins dels grups polítics valencians, un consens absolut sobre la necessitat que cal reclamar inversions justes.

Però eixe no és el problema, senyor president, el problema és que ací hi ha gent que diu una cosa i després a Madrid en fa una altra. I d'això els valencians ja s'han cansat. Els valencians ja s'han cansat de ser ciutadans de segona, de ser moneda de canvi. Els ciutadans valencians volen que això canvie.